

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Akademisk Læseforening

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187298963024/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

4.

Sold, Akademikum, een Gang endnu!
Kald dine Sønner med sværmende Hu!
Løft dine Stemmer til Gjenboers Gru
 Een Gang endnu!
Væk nu med Driverne, Bordene frem!
Stolene ind mellem Stolene klem!
Bliv der ej Plads til et tørstende Lem,
 Faar han gaa hjem.
Kom, vore Ganymeder,
Ungs Johan og Peder,
 Og sæt Boller frem!
Thi det var jo dog en Skam,
Om vor Knejske Straadød døde,
Den bør druknes i en Dam
Ud af Druer røde.
Kraftigt og friskt var det Liv, den gav Ly,
Derfor den hilse sin Død uden Sky;
Lystig og kjæk, som den var i sit Gry,
 Den dale for Nytaarsny!

Hnsker I, dengang vi bosatte ble'
Tæt ved Regnsen for Markstykker tre,
Levede søbert af Kaffe og The
 I vor Ide;

Fik, mens vi sad paa den muddrede Plads,
Tyrke-Divaner og kristent Kalas,
Lavede Hyldingsadresser paa Trads;
 Jø, det var Spas!

Spilte „Contubernaler,“
Og hørte kvalme Taler

 Af Professor Ras—:

Slog saa ned i Vimmelskaft,
Trak af Russer hele Flokken,
Soldede med dem paa Kraft
Efter Formandsklokken;
Tegned og præked og sang Politik,
Snyder paa Snyder fra „Kammeret“ fik,
Misted vor Kasse, men holdt os en Klik,
 Og halvt i Hundene gik.

Ja, vi er blevne os lige til Sidst;
Selvsamme Dyder og selvsamme Brist,
Vrøvl og Principer og Enhed og Tvist
 Bo her som hist.

Nu er det ude, vort Kredsløb er endt,
Fornøen, vi bugted os i, har udtjent;
Nytte vi skal, hvad vi her har erkjendt,

 I et nyt Moment.

Imorgen Kveld med Glæde
Skal ind i dette træde

 Hver en brav Student!

Men i Aften Mindets Kraft
Sejre over det, vi haabe,
Blande i den stærke Saft
Vemods milde Draabe!
— Her har vi tømt Ungdomsglædernes Skaal,
Varmet vort Hjerte ved Vingudens Baal,
Svoret, at Frihed og Ret er vort Maal!
Drik Akademiscums Skaal!

Unionen.

Studenten vi kaldes, men er jo ingen Ting
Kun svævende Skygger i Livets faste Ring,
Af Titel Borgere, Mænd af Kjøen,
Spirer til Meget, men Spiren er — grøn,
Magten er forbeholdt Autoriteterne,
Stemmeret hefter ved Fæste og Grund,
Vægt er nu engang forlenet Moneterne,
Tillid er Oldingens arvede Pund.
Har da vi Unge, vi Fattige og Faa,
Ej Lod og Del i det Værk, der bygges paa?
Har Livet ej levnet til os et Hverv?
Trænger Historien ej til vor Skærv?